

дарбата или силата да омагьосва, не може да умре, преди да я предаде на някоя друга, а това нерядко се оказва доста трудно, както става ясно от една история, която ми беше разказана през 1886 г. във Флоренция от вече споменатото от мен момиче.

„Тук в града живяло едно момиче, което станало вещица против волята си. Как станало това? Била в болница и до нея лежала una vecchia, ammalata gravamente, e non poteva morire – една сериозно болна стара жена, която не можела да умре. Старата жена непрекъснато охкала и викала. „Oimé! mioio! A chi lasciò?“ non diceva che. – „Уви! На кого да го оставя?“, но не казвала какво. Тогава бедното момиче, което, разбира се, си мислело, че става въпрос за имот, рекло: „Lasciate à me-son tanto rovera!“ – „Остави го на мен – толкова съм бедна!“. В същия миг старата жена се споминала и La rovera giovane se è trovato in eredita della stregoneria – бедното момиче разбрало, че е наследило вещерството.

Момичето се прибрало у дома, където живеело с брат си и майка си. И тъй като вече била вещица, започнала често да излиза нощем. Майката забелязала това и казала на сина си: „Qualche volta tu troverai tua sorella colla pancia grossa“. – „Някой ден сестра ти ще надуе корема“. „Не мисли такива неща, майко – отвърнал той. – Аз ще разбера къде ходи“.

Започнал той да варди и една нощ видял сестра си да излиза sullo punto della mezza notte – точно в полунощ. Хванал ѝ косата и я увил около ръката си. Тя започнала ужасно да пищи и есо! дотърчали огромен брой котки e cominciarono a miolare, e fare un gran chiasso – и започнали да мяукат и да вдигат страшен шум. Близко час се мъчила сестрата да избяга, но напразно, защото косата ѝ била много здрава. Тя пищяла, котките вресели и когато ударил един часът, котките изчезнали, а sorella<sup>204</sup> изпаднала в несвяст. Но от този момент нататък магията я напуснала и тя станала buona donna или добро момиче, каквото си била и преди – come era prima“.

---

<sup>204</sup> Сестра (ит.) – б. пр.